

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Marci Valerij Martialis Epigram. lib. xiiij. diligenter emendati

Martialis, Marcus Valerius

Lugduni, 1518

Liber quintus. Ad Caesarem

[urn:nbn:de:bsz:31-33175](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-33175)

LIBER. V.
M.V. MARTIALIS EPIGRAMMA
TON LIBER QUINTVS.

AD CAESAREM.

OC TIBI PALLADIAE,

seu collibus uteris albae

Caesar, & hinc Trivia; prospicis, inde
Thetym,

Seu tua ueridicae discunt respōsa sorores,
Plana suburbani qua cubat unda freti.

Seu placet Aeneae nutrix, seu filia Solis,
Sive salutiferis candidus Auxur aquis.

Mittimus o rerum foelix tutela, salusq̄s,
Sospite quo gratum credimus esse Iouem.

Tu tantum accipies, ego te legisse putabo,
Et tumidus Galla credulitate fruatur.

Ad Lectores.

Matronae, pueriq̄s, uirginesq̄s,

Vobis pagina nostra dedicatur.

Tu, quem nequitiae procaciores

Delectant nimium, salesq̄s nudi,

Lasciuos lege quatuor libellos.

Quintus cum domino liber iocetur,

Quem Germanicus ore non rubenti

Coram Ceeropia legat puella.

Ad Domitianum.

Accola iam nostrae degis Germanice ripae,

A famulis Istri qui tibi uenit aquis,

Letus & attonitus, uiso modo praeside mundi,

Affatus comites dicitur esse suos.

Sors mea quam fratris melior, cui tam prope fas est

Cernere, tam longe quem colit ille deum.

In Myrtalem.

EPIG.

Fœtere multo Myrtale solet uino,
 Sed fallat ut nos, folia deuorat lauri,
 Merumq; cauta fronte non aqua miscet,
 Hanc tu rubentem prominentibus uenis
 Quoties uenire Paule uideris contra,
 Dicás, licebit, Myrtale bibit laurum.

Ad Sextum.

Sexte Palatinae cultor sacunde Minerae,
 Ingenio frueris qui propiore Dei.
 Nam tibi nascentis domini cognoscere curas
 Et secreta ducis pectora nosse licet.
 Sit locus & nostris aliqua tibi parte libellis,
 Qua Pedito, qua Marfus, quaq; Catullus erit.
 Ad capitolini caelestia carmina belli
 Grande cothurnati pone Maronis opus.

Ad Musas.

Si non est graue, nec nimis molestum,
 Musæ Parthenium rogate uestrum,
 Sic te serior & beata quondam
 Saluo Cesare finiat senectus,
 Et sis inuidia fauente foelix.
 Sic Burrus cito sentiat parentem,
 Admittas timidam, breuemq; chartam
 Intra limina sanctioris aulae,
 Nosti tempora tu Iouis sereni,
 Cum fulget placidus, suoq; uultu,
 Quo nil supplicibus solet negare.
 Non est, quod metuas preces iniquas,
 Nunquam grandia, nec molesta poscit,
 Quae cedro decorata, purpuraq;
 Nigris pagina creuit umbilicis,
 Nec porrexeris ista, sed teneto.

L I B. V.

Sic tanquam nihil offeras, agasq;

Sinoui dominum nouem sororum,

Utro purpureum petet libellum.

Ad Vulcanum.

Qualiter assyrios renouent incendia nidos

Vna decem quoties secula nixit auis.

Taliter exuta est ueterem noua Roma senectam

Et sumpsit uultus praesidis ipsa sui.

Iam precor oblitus nostrae Vulcane querela

Parce, sumus Martis turba, sed & Veneris.

Parce pater, sic lemniacis lasciuia catenis

Ignoscat coniunx, & patienter amet.

De Phaside.

Edictum domini, Deiq; nostri,

Quo subsellia certiora fiunt,

Et pueros eques ordines recepit,

Dum laudat modo Phasis in theatro,

Phasis purpureis rubet lacernis,

Et iactat tumido superbus ore.

Tandem comodius licet sedere.

Nunc est reddita dignitas equestris.

Turba non premimur, nec inquinamur.

Hæc, & talia dum refert supinus,

Illas purpureas, & arrogantes

Iussit surgere Lectius lacernas.

In Symmachum.

Langueram, sed tu comitatus protinus ad me

Venisti centum Symmache discipulis.

Centum me tetigere manus, aquilone gelata,

Non habui febrem Symmache, nunc habeo.

Ad Regulum.

Esse quid hoc dicam, uivis quod fama negatur,

EPIG.

Et sua quod rarus tempora lector amat?
 Hi sunt inuidiæ nimirum Regule mores,
 Præferat antiquos semper ut illa nouis.
 Sic ueterem ingrati Pompei querimus umbram,
 Et laudant Catuli Iulia templa senis.
 Ennius est lectus saluo tibi Roma Marone,
 Et sua riserunt secula Maonidem.
 Rara coronato plausere theatra Menandro,
 Norat Nasonem sola Corynna suum.
 Vos tamen o nostri non festinate libelli,
 Si post fata uenit gloria, non propero.

De Stella.

Sardonychas, smaragdos, adamantas, iaspidas u no
 Portat in articulo Stella Seuere meus.
 Multas in digitis, plureis in carmine gemmas
 Inuenies, inde est hæc, puto, culta manus.

De Eodem.

Quod nutantia fronte pertinaci
 Gestat pondera Masclicion superbus,
 Aut grandis Linus omnibus lacertis
 Septem quod pueros leuat, uel octo,
 Res non difficilis mihi uidetur.
 Vno cum digito, uel hoc, uel illo
 Portet Stella meus decem puellas.

In Callistratum.

Sum (fateor) semperq; sui Callistrate pauper,
 Sed non obscurus, nec male notus eques.
 Sed toto legor orbe frequens, & dicitur hic est.
 Quodq; cinis paucis, hoc mihi uita dedit.
 At tua centenis incumbunt tecta columnis,
 Et libertinas arca flagellat opes.
 Magnaq; miliace seruit tibi gleba Syenes,

I I B. V.

Tondet & innumeros gallica Parma greges.
 Hoc ego, tuq; sumus, sed quod sum, non potes esse.
 Tu quod es, e populo quilibet esse potest.

De Manneio.

Sedere primo solitus in gradu semper.
 Tunc cum licebat occupare Maneius,
 Bis excitatus, terq; transtulit castra,
 Et inter ipsas penè tertius sellas
 Post Caiumq; Luciumq; consedit.
 Illinc cucullo prospicit caput tectus,
 Oculoq; ludos spectat indecens uno,
 Et hinc miser deiectus in uiam transit,
 Subsellioq; semisultus extremo,
 Et male receptus altero genu iactat
 Equiti sedere se, Lectioq; se stare.

Ad Cas. Do.

Quintus nostrorum liber est Auguste iocorum,
 Et queritur lasus carmine nemo meo.
 Gaudet honorato, sed multus nomine lector,
 Cui uictura meo munere fama datur.
 Quid tamen hæc profunt quãuis uenerantia multos?
 Non profunt sane, me tamen ista iuuant.

Ad Lectorem.

Seria cum possim, quid delectantia malim
 Scribere? tu causa es lector amice mihi.
 Qui legis, & tota cantas mea carmina Roma.
 Sed nescis, quanti stet mihi talis amor.
 Nam si falsiferi defendere templa tonantis,
 Sollicitisq; uelim uendere uerba reis,
 Plurimus hispanas mittet mihi nauta metretas,
 Et fiet uario sordidus ære sinus.
 At nunc conuiuia est, cõmessatorq; libellus,

E P I G.

Et tantum gratis pagina nostra placet.
 Sed non hac ueteres contenti laude fuerunt,
 Cum minimum uati munus Alexis erat.
 Belle inquis dixit, satis est, laudabimur usq̃.
 Dissimulas? facies me puto caufidicum.

In Gelliam.

Dum proauos, atauos q̃; refers, & nomina magna,
 Dum tibi nofter eques sordida conditio est.
 Dum te posse negas nisi lato Gellia clauo
 Nubere, nuphisti Gellia cistifero.

Ad Quintianum.

Quod tibi decembri mense, quo uolant mappæ,
 Gracilesq; ligula, cereiq; chartæq;,
 Et acuta senibus testa cum damascenis,
 Præter libellos uernulas nihil misi,
 Fortasse auarus uidear, aut inhumanus.
 O di dolosas munerum, & malas arteis.
 Imitantur hamos dona, nanq; quis nescit
 Auidum uorata decipi scarum musca?
 Quoties amico diuiti nihil donat,
 O Quintiane liberalis est pauper.

Ad Cæs. Do.

Si qua fides ueri, præferri maxime Cæsar
 Temporibus possunt secula nulla tuis.
 Quando magis dignos licuit spectare triumphos?
 Quando Palatini plus meruere Dei?
 Pulchrior & maior quo sub duce martia Roma?
 Sub quo libertas principe tanta fuit?
 Est tamen hoc uitium, sed non leue, sit licet unum,
 Quod colit ingratas pauper amicitias.
 Quis largitur opes ueteri, fidoq; sodali,
 Aut quem prosequitur non alienus eques?

LIBER. V.

Ad Eundem.

Saturnalia ligulam misisse felix,
Flammata ne togæ scrupula tota decem.
Luxuria est, tumidiq; uocant hæc munera reges.
Qui crepet aureolos, forsitan unus erit.
Quatenus hi non sunt, esto tu Cæsar amicus.
Nulla ducis uirtus dulcior esse potest.
Iandudum tacito rides Germanice naso
Vtile, quod non uis, do tibi consilium.

Ad Martialem.

Sit tecum mihi care Martialis,
Securis liceat frui diebus,
Si disponere tempus otiosum,
Et ueræ pariter uacare uitæ,
Nec nos atria, nec domos potentum,
Nec lites tetricas, forumq; triste
Noscemus, nec imagines superbas.
Sed gestatio, fabulæ, libelli,
Campus, porticus, umbra, uirgo, thermæ.
Hæc essent loca semper, hi labores,
Nunc uiuit sibi neuter heu, bonosq;
Soles effugere, atq; abire sentit.
Qui nobis percunt, et imputantur.
Quisquam uiuere cum sciat, moratur?

De Apollonio.

Quintum pro decimo, pro Crasso Regule Marcum,
Ante salutabat rhetor Apollonius.
Nunc utrunq; suo resalutat nomine, quantum
Cura, laborq; potest, scripsit, et edidit.

In Paulum.

Mane domi nisi te merui, uoluiq; uidere,
Sint mihi Paule tuæ longius exquilia.

EPIG.

Sed tiburtina sum proximus accola pile,
 Qua uidet antiquum rustica flora Iouem.
 Alta suburbani uincenda est semita Clui,
 Et nunquam sicco sordida saxa gradu.
 Vixq; datur longas molorum uincere mandras,
 Quæque trahi multo marmora fune uides.
 Illud adhuc grauius, quod te post mille labores
 Paule negat lasso ianitor esse domi.
 Exitus hinc operis uani, togulaq; madentis,
 Vix tanti Paulum mane uidere fuit.
 Semper inhumanos habet officiosus amicos
 Rex, nisi dormieris, non potes esse meus.

Ad Bassum.

Herbarum fueras indutus Basse colores,
 Iura theatralis dum siluere loci.
 Que postquam placidi censoris cura renasci
 Iussit, & Oceanum certior audit eques,
 Non nisi uel cocco madida, uel murice tincta
 Veste nites, & te sic dare uerba putas.
 Quadringentorum nullæ sunt Basse lacernæ,
 Aut meus ante omnes Cordus haberet equum.

De Hermete.

Hermes martia sæculi uoluptas,
 Hermes omnibus eruditus armis,
 Hermes & gladiator, & magister.
 Hermes turba sui tremorq; ludi.
 Hermes, quem timet Aelius sed unum.
 Hermes, cui cadit Aduolans sed uni.
 Hermes uincere, sed se rire doctus.
 Hermes supposititiis sibi ipsi.
 Hermes diuitiæ locariorum.
 Hermes cura, laborq; ludiarum,

LIBER. V.

Hermes belligera superbus hasta,
 Hermes equor eo minax tridente.
 Hermes Casside languida timendus.
 Hermes gloria martis uniuersi.
 Hermes omnia solus, & ter unus.

De Chæretrato.

Quadringenta tibi non sunt Chærestrate, surge.
 Lectius ecce uenit, sta, fuge, curre, late.
 Equis Io reuocat, discedentemq; reducit?
 Equis Io largas pandit amicus opes?
 Quem chartis, fama; damus, populisq; loquendum,
 Qui stygios non uult totus adire lacus.
 Hoc rogo non melius, quam rubro pulpita nimbo
 Spargere, & effuso permaduisse croco,
 Quam non sensuro dare quadringenta caballo,
 Aureus ut Scorpi nasus ubiq; micet.
 O frustra locuples, o dissimulator amice
 Hæc legis, & laudas, quæ tibi fama perit?

Ad Codrum.

Quod alpha dixi Codre penulatorum
 Te nuper, aliqua cum iocarer in charta,
 Si forte bilem mouit hic tibi uersus,
 Dicis licebit Beta me togatorum.

In Fictum equitem.

Ingenium, studiumq; tibi, moresq; genusq;
 Sunt equitis (fateor) cætera plebis habes.
 Bis septem tibi iam non sunt subsellia tanti,
 Vt sedeas uiso pallidus Oceano.

In Mamercum.

Vt bene loquatur, sentiatq; Mamercus,
 Efficere nullis aule moribus possis,
 Pietate fratres Curios licet uincas,

E P I G.

Q uiete Neruas, comitate Drufones,
 P robitate Marcos, equitate Mauricos,
 O ratione Regulos, iocis Paulos.
 R ubiginofis cuncta dentibus rodit.
 H ominem malignum forfan eſſe tu credas.
 E go eſſe miſerum, credo cui placet nemo.

Ad Gelliam.

S i quando leporem mittis mihi Gelli a dicis,
 F ormoſus ſeptem Marce diebus eris.
 S i non derides, ſi uerum lux mea narras,
 E diſti nunquam Gellia tu leporem.

Ad Varronem.

V arro ſophocleo non inſiciande cothurno,
 N ec minus in calabra ſuſcipiende lyra.
 D iſſer opus, nec te ſacundi ſcena Catulli
 D etineat, cultis aut elegia comis.
 S ed lege fumoſo non aſpernanda decembri
 C armina, mittuntur quæ tibi mēſe ſuo.
 C ommodius niſi forte tibi, potiusq; uidetur,
 S aturnalitias perdere Varro nuces.

De Ludo puerorum cum iuuenis.

A ſpice, quam placidis inſultet turba iuuenis,
 E t ſua quam facilis pōdera Taurus amet.
 C ornibus hic pendet ſummis, uagus ille per armos
 C urrit, & in toto uentilat arma boue.
 A t feritas immota riget, non eſſet arena
 T utior, & poſſent fallere plana magis.
 N ec trepidant greſſus, ſed de diſcrimine palma
 S ecurus puer eſt, ſolicitumq; pecus.

De Crispo.

Q uadrantem Crispus tabulis Fauſtine ſupremis
 N on dedit uxori, cui dedit ergo? ſibi.

L I B. V.

In Caufidicum.

Carpere Caufidicus fertur mea carmina, qui sit,
Nescio, si sciero, uæ tibi Caufidice.

De Herotione puella.

Hanc tibi Fronto pater genitrix Flacilla puellam
Oscula commendo, deliciasq; meas.

Pallida nec nigras horrescat Herotion umbras,
Oraq; tartarei prodigiosa canis.

Impletura fuit sextæ modo frigora brumæ,
Vixisset totidem ni minus illa dies.

Inter tam ueteres ludat lasciua patronos,
Et nomen blæso garriat ore meum.

Mollia nec rigidus cespes tegat ossa, nec illi
Terra grauis fueris, non fuit illa tibi.

De Euclide.

Cum sibi redire de patruelibus fundis
Ducenta, clamat coccinatus Euclides,
Corinthioq; plura de suburbano
Longumq; pulchra stemma repetit a leda,
Et suscitanti Lectio reluctatur,
Equiti superbo, nobili, locupleti,
Cecidit repente magna de sinu clauis,
Nunquam Fabulle nequior fuit clauis.

Ad Faustinum.

Laudatus nostro quidam Faustine libello
Dissimulat, quasi nil debeat, imposuit.

De Herotione puella.

Puella senibus dulcior mihi Cygnis,
A gna Galefi mollior Phalanini,
Concha lucrini delicatior stagni,
Cui nec lapillos præferas Erythraeos,
Nec modo politum pecudis indicæ dentem,

EPIG.

Niueisq; primas, liliumq; non tactum,
 Quae crine uincit bœtici gregis uellus,
 Rheniq; nodos, aureamq; nitellam,
 Fragrauit ore, quod rosarium Pæsti,
 Quod atticarum prima mella cærarum.
 Quod succinorum raptâ de manu gleba,
 Cui comparatus indecens erat pauo.
 Inamabilis sciurus, & frequens Phœnix
 Adhuc recenti tepet Herotion busto,
 (Quam pessimorum lex auara fatorum)
 Sextam peregit hyemem, nec tamen totam,
 Nostros amores, gaudiumq; lusq;
 Et esse tristem me meus uetat Pætus,
 Pectusq; pulsans, Pariter & comam uellens,
 Deslere non te Vernula pudet mortem?
 Ego coniugem, inquit, extuli, & tamen uiuo.
 Notam, superbam, nobilem, locupletem.
 Quid esse nostro fortius Potest Pæto?
 Ducenties accepit, & tamen uiuit.

In Calliodorum.

Calliodorus habet censum quis nescit equestrem
 Sexte? sed & fratrem Calliodorus habet.
 Quadringenta secat qui dicit, οὐκ ἔστι
 Vno credis equo posse sedere duos?
 Quid cum fratre tibi, quid cum Polluce molesto,
 Non esset pollux, si tibi Castor eras.
 Vnus cum sitis, duo Calliodore sedetis.
 Surge, solocissimum Calliodore facis.
 Aut imitare genus Lædæ, cum fratre sedere
 Non potes, alternis Calliodore sede.

In Carinum.

Supremas tibi tricies in anno

L I B. V.

Signanti tabulas Carine misi
 Hybleis madidas thymis placentas.
 Defeci, miserere iam Carine,
 Signa ratiis, aut semel fac illud,
 Mentitur tua quod subinde tussis,
 Excussi loculosq̄s, sacculumq̄s.
 Croeso diuitior licet fuisset,
 Iro pauperior forem Carine,
 Si conchem toties meam comesses.

Ad Artemidorum.

Pinxisti Venerem, colis Artemidore Mineruam,
 Et miraris, opus displicuisse tuum.

In Dindimum.

Spadone cum sis euiratio fluxo,
 Et concubino mollior celanæo,
 Quem scetus ululat matris entheæ gallus,
 Theatra loqueris, et gradus, et edicta,
 Trabeasq̄s, et idus, fibulasq̄s, censusq̄s.
 Et pumicata pauperes manu môstras,
 Sedere in equitum liceat an tibi scannis,
 Videbo Dindyme, non licet maritorum.

Amicis esse donandum.

Callidus effracta nummos fur auferet arca,
 Prosternet patrios impia flamma lares.
 Debitor usuram pariter, sortemq̄s negabit,
 Non reddet sterilis semina iacta seges.
 Dispensatorem fallax spoliabit amica.
 Mercibus extructas obruet unda rateis.
 Extra fortunam est quicquid donatur amicis.
 Quas dederis, solas semper habebis opes.

De Thaide, et Lecania.

Thais habet nigros, niueos Lecania denteis,

E P I G.

Quæ ratio est? emptos hæc habet, illa suos.

In Dentonem.

Quid factum est rogo? quid repente factum?

Ad cenam mihi Dento quod uocanti

(Quis credat) quater ausus es negare.

Sed nec respicis, & fugis sequentem,

Quem thermis modo quæreret, & theatris,

Et conclauius omnibus solebas,

Sic est, captus es unctiore cenâ,

Et maior rapuit canem culina.

Iam te, sed cito cognitum, & relictum,

Cum fastidierit popina diues,

Antiquæ uenies ad ossa cenæ.

In Bassam.

Dicis formosam, dicis te Bassa puellam,

Istud, quod non est, dicere Bassa solet.

Ad Diadumenum.

Bassa dum nolo, nisi quæ luctantia carpsi,

Et placet ira mihi plus tua, quam facies,

Vt te sæpe rogem, cædo Diadumene sæpe.

Consequor hoc, ut me nec timeas, nec ames.

De Philone.

Nunquam se cenasse domi Philo iurat, & hoc est,

Non cenat, quoties nemo uocauit eum.

De Encolpo.

Quid non cogit amor? secuit nolente capillos

Encolpus domino, nec prohibente tamen.

Permisit, fleuitq; pudens, sic cessit habenis

Audaci questus de Phaetonte pater.

Talis raptus Hylas, talis deprehensus Achilles,

Deposuit gaudens matre dolente comas.

Sed tu nec propera, breuius nec crede capillis,

Tardaq;

LIBER. V.

Tardaꝓ pro tanto munere, barba ueni.

Ad Labienum.

Vidiffem modo forte cum sedentem

Solum te Labiene, treis putau,

Caluæ me numerus tuæ fefellit.

Sunt illinc tibi, sunt & hinc capilli,

Quales nec puerum decere possint,

Nudum est in medio caput, nec ullus

In longa pilus area notatur:

Hic error tibi profuit decembri,

Tunc, cum prandia misit imperator,

Cum Panariolis tribus redisti.

Talem Gerionem fuisse credo,

Vites censeo porticum Philippi,

Si te uiderit Hercules, peristi.

In Charopinum.

Cæno domi quoties, nisi te Charopine uocau,

Protinus ingentes sunt inimicitia.

Mæꝓ petis stricto medium transfigere ferro,

Si nostrum sine te scis caluisse focum.

Nec semel ergo mihi furtum fecisse licebit,

Improbius nihil est hac Charopine gula.

Desine iam nostram (precor) obseruare culinam,

A tæꝓ aliquando meus det tibi uerba coquus.

Ad Ruffum.

Hic qui libellis pergrauem gerit leuam,

Notariorum quem premit chorus leuis,

Qui codicillis hinc, & inde prolatis,

Epistolisꝓ; commodat grauem uultum

Similis Catoni, Tullioꝓ; Brutoꝓ;

Exprimere Ruffe, fidicula licet cogant,

Aue Latinum, xarpe non potest græcum,

H

EPIG.

Si fingere me istud putas, salutemus.

In Posthumum.

Qua mihi praestiteri memini, semperq; tenebo,

Cur igitur taceo Posthume, tu loqueris?

Incipio quoties alicui tua dona referrere,

Protinus exclamat, dixerat ipse mihi.

Non belle quaedam faciunt duo, sufficit unus

Huic operi, si quis, ut loquar, ipse tace,

Crede mihi, quamuis ingentia Posthume 'dones,

Authoris pereunt garrulitate sui.

Ad Bassum.

Colebida quid scribis, quid scribis amice Thyestem?

Quid tibi uel Niobe Basse, uel Andromache?

Materia est (mihi crede) tuis amplissima chartis

Deucalion, uel, si non placet hic, Phaethon.

De Rhetore.

Extemporalis factus est meus Rhetor,

Calphurnium non scripsit, & salutauit.

De Aquila.

Dic mihi, quem portes, uolucrum regina? tonantem,

Nulla manu quare fulmina gestat? amat.

Quo calet igne deus? pueri, cur mitis aperto

Respicis ore Iouem? de Ganymede loquor.

Ad Lupum.

Cui tradas Lupe filium magistro,

Quaeris sollicitus, diuq; tentas,

Omneis grammaticosq; rhetoresq;

Deuites, moneo, nihil sit illi

Cum libris Ciceronis, aut Maronis,

Famae Rutilium suae relinquat.

Si uersus facit, abdicet poetam.

Arteis discere uult pecuniosas,

LIBER. V.

Fac, discat citharædos, aut choraulas.

Si duri puer ingeni uideatur,

Præconem facias, uel architectum.

Ad Cinnam.

Cum uoco te dominum, nolo tibi Cinna placere,

Sæpe etiam seruum sic resaluto meum.

Ad Posthumum.

Cras te uicturum, cras dicis Posthume semper,

Dic mihi, cras istud Posthume quando uenit?

Quam longe cras istud ubi est, aut unde petendum?

Nunquid apud Parthos, Armeniosq; latet?

Iam cras istud habet Priami, uel Nestoris annos,

Cras istud quanti dic mihi possit emi?

Cras uiues, hodie iam uiuere Posthume, seruum est.

Ille sapit, quisquis Posthume uixit heri.

Ad Stellam.

Quod non argentum, quod nõ tibi misimus aurum,

Hoc facimus causa Stella diserte tua.

Quisquis magna dedit, uoluit sibi magna remitti,

Fictilibus nostris exoneratus eris.

Ad Detractorem.

A dlatres licet usq; nos, et usq;

Et gannitibus improbis laceffas,

Certum est hanc tibi pernegare famam,

Olim quam petis in meis libellis.

Qualiscunq; legaris ut per orbem,

Nam te cur aliquis sciat fuisse?

Ignotus pereas, miser necesse est,

Non deerunt tamen hæc in urbe forsan

Vnus, uel duo, tres ue, quatuor ue,

Pellem rodere qui uelint Caninam,

Nos hæc a scabie tenemus ungues.

EPIG.

In Marianum.

Crispulus iste quis est, uxori semper adhaeret
Qui Mariane tuae, Crispulus iste quis est?
Nescio quid dominae teneram qui garrit in aurem,
Et sellam cubito dexteriore premit.
Per cuius digitos currit leuis annulus omneis.
Crua gerit nullo qui uiolata pilo.
Nil mihi respondes? uxoris res agit, inquis,
Iste mea, sane certus, et asper homo est.
Procuratorem uultu qui praeserat ipso,
Acrior hoc Chius non erit Aufidius.
O quam dignus eras alapis Mariane latini,
Te successurum credo ego panniculo.
Res uxoris agit, res nullas Crispulus iste.
Res non uxoris, res agit iste tuas.

Ad Hospites.

Iure tuo nostris maneat licet Hospes in hortis,
Si potes in nudo ponere membra solo.
Aut si portatur tecum tibi magna supellex,
Nam mea iam digitum sustulit hospitibus.
Nulla tegit fractos, nec inanis culcitra lectos,
Putris et abrupta fascia recte iacet.
Sit tamen Hospitium nobis commune duobus,
Emi hortos, plus est, instrue tu, minus est.

Ad Ponticum.

Quid sentis, inquis, de nostris Marce libellis,
Sic me sollicitus Pontice saepe rogas.
Admiror, stupeo, nihil est perfectius illis,
Ipse tuo cedit Regulus ingenio.
Hoc sentis, inquis, faciat tibi sic bene Caesar,
Sic Capitolinus Iuppiter, immo tibi.

Ad Suos ministros.

L'IB. V.

Sextantes Calliste duos infunde falerni,
 Tu super astituas Alcine funde niues.
 Pinguescat nimio madidus mihi crinis amomo,
 Lassenturq; rosis tempora sutilibus.
 Iam uecina iuuent nos uiuere mausolea,
 Cum doceant ipsos posse perire deos.

Ad Casarem.

Astra, polumq; dedit, quamuis obstante nouerca
 Alcida nemeæ terror, & arcas aper,
 Et castigatum libyæ ecroma palestra,
 Et grauis in siculo puluere fusus Erix.
 Siluarumq; tremor, tacita qui fraude solebat
 Ducere nec rellas Cacus in antra boues.
 Ista tuæ Casar quota pars spectatur Arena?
 Dat maiora nouus prælia mane dies.
 Quot grauiora cadunt Nemeæ pondera mōstro?
 Quot tua Mænalios collocat hasta sues?
 Reddatur si pugna triplex pastoris hiberi,
 Est tibi, qui possit uincere Gerionem.
 Sæpe licet graiæ numeretur belua lernæ,
 Improbæ miliacis quid facit hydra feris?
 Pro meritis cælum tantis Auguste dederunt
 Alcida cito dū, sed tibi sero dabunt.

In Pontilianum.

Sæpe salutatus nunquam prior ipse salutas,
 Sic erit æternum Pontiliane uale.

De Hirundine.

Hibernos peterent solito cum more recessus
 A tthides, in nidis una remansit auis.
 Deprehendere nefas ad tempora uerna reuersæ,
 Et profugam uolucres diripueræ sue.
 Sero dedit pœnas, discerpi noxia mater

EPIG.

Debuerat, sed tunc, cum lacerauit Itym.

De Apitio.

Dederas Apici bis triscenties uentri,
Sed adhuc supererat centies tibi laxum,
Hoc tu grauatus, ne famem, & sitim ferres,
Summa uenenum potione duxisti.
Nil est Apici tibi gulosius factum.

In Inuitatorem.

Omnia cum retro pueris obsonia tradas,
Cur non mensa tibi ponitur apedibus?

De Tusco haruspice.

Vite nocens rosa stabat moriturus ad aras
Hircus, Bacche tuis uictima grata sacris.
Quem Tuscus mactare deo cum uellet haruspex,
Dixerat agresti forte, rudiq; uiro.
Ut cito testiculos peracuta falce secaret,
Teter ut immunde carnis abiret odor.
Ipse super uirideis aras luctantia pronus
Dum resecat cultro colla, premitq; manu,
Ingens iratis apparuit hernia sacris,
Occupat hanc ferro rusticus, atq; secat.
Hoc ratus antiquos sacrorum poscere ritus,
Talibus & fibris numina prisca coli.
Sic modo qui Tuscus fueras, nunc gallus Haruspex,
Dum iugulas Hircum, factus es ipse caper.

Ad Faustinum.

Si temperari balneum cupis feruens
Faustine, quod uix Iulianus intraret,
Rogo lauet uti rhetorem Sabineum,
Neronianas is refrigerat thermas.

In Candidum.

Prædia solus habes, & solus Candide nummos,

LIB. V.

Aurea solus habes, myrrhina solus habes.
 Massica solus habes, & opimi cacuba solus,
 Et cor solus habes, solus & ingenium.
 Omnia solus habes, hoc me puto uelle negare,
 Vxorē sed habes candidē cum populo.

In Gallum.

Nunquam me reuocas, uenias cum saepe uocatus,
 Ignosco nullum si modo Galle uocas.
 Inuitas alios, uitium est utriusq̄, quod? inquis,
 Et mihi cor non est, & tibi Galle pudor.

In Nestorem.

Auriculam Mario grauius miraris olere,
 Tu facis hoc, garris Nestor in auriculam.
 In Zoilum.

Has cum gemina compede dedicat catenas
 Saturne tibi Zoilus, annulos priores.

Ad Gargilianum.

Sportula nulla datur, gratis conuiuia recumbis,
 Dic mihi, quid Romae gargiliane facis?
 Vnde tibi togula est, & fuscae pensio cellae?
 Vnde datur quadrans, unde uir es Chiones?
 Cum ratione licet dicas te uiuere summa,
 Quod uiuis, nulla cum ratione facis.

Ad Ruffinum.

Sunt tibi (consiteor) diffusi iugera campi,
 Urbaniq̄ tenent praedia multa lares.
 Et seruit dominae numerosus debitor arcae,
 Sustentatq̄ tuas aurea mensa dapes.
 Fastidire tamen noli Ruffine minores,
 Plus habuit Didymus, plus Philomelus habet.

In Matriniam.

Non possum uetulam, quereris Matrinia, possum

EPIG.

Et uetulam, sed tu mortua, non uetula es.

Possum Hecubam, possum Nioben Matrimia, sed si,
Nondum erit illa canis, nondum erit illa lapis.

Qualem puellam uelit.

Ingenuam malo, sed si tamen illa negetur,
Libertina mihi proxima conditio est.

Extremo est ancilla loco, sed uincet utrang;
Si facie nobis hæc erit ingenua.

Ad Chionem.

Digna tuo cur sis, indignaq; nomine, dicam.

Frigida es, & nigra es, non es, & es Chione.

De Piscibus sculptis.

Artis Phidiacæ toreuma clarum,

Pisces aspicias, adde aquam, natabunt.

In Fabianum.

Quod nouus, & nuper factus tibi præstat amicus,
Hoc præstare iubes me Fabiane tibi.

Horridus ut primo semper te mane salutem,
Per mediumq; trahat me tua sella lutum.

Lassus ut in thermas decima, uel serius, hora
Te sequar, Agrippæ, cum lauer ipse Titi.

Hoc per triginta meruit Fabiane decembreis,
Ut sum tiro tuæ semper amicitie.

Hoc merui Fabiane toga, tritaq; meaq;
Ut nondum credas me meruisse rudem.

In Irascentes amicos.

Iraisci tantum felices nostis amici,
Non belle facitis, sed inuat hoc facere.

Ad Sextum.

Quæ te causa trahit, uel quæ fiducia Romam
Sexte, quid aut speras, aut petis inde, refer?

LIBER. V.

Causas, inquis, agam Cicerone disertius ipso,
Atque erit in triplici par mihi nemo foro.

Egit Atestinus causas, et Cuius, utrunque
Noras, sed uentri pensio tota fuit.

Si nihil hinc ueniet, pangentur carmina nobis,
Audieris, dices esse Maronis opus.

Infans, omnes gelidis quicunque lacernis
Sunt tibi, Nasones, Virgiliosque uides.

Atria magna colam, uix treis aut quatuor ista
Res aluit, pallet caetera turba fame.

Quid faciam suades? nam certum est uiuere Roma
Si bonus es, casu uiuere Sexte potes.

De Lycori.

Iliaco similem puerum Faustine magistro
Lusca Lycoris amat, quam bene lusca uidet.

In Thelesinum.

Mutua quod nobis ter quinquaginta dedisti
Ex opibus tantis, quas grauis arca premit.

Esse tibi magnus Thelesine uideris amicus,
Tu magnus, quod das, immo ego, quod recipis.

De Lacerta caelata.

Inserta Phiale mentoris manu ducta
Lacerta uiuit, et timetur argentum.

In Pollam.

Lomento rugas uteri quod condere tentas
Polla, tibi uentrem, non mihi labra linis.

Simpliciter pateat uitium fortasse pusillum,
Quod tegitur, maius creditur esse malum.

In Lentinum.

Mentiris iuuenem tinctis Lentine Capillis,
Tam subito Coruus, qui modo Cygnus eras.

Non omneis fallis? scit te Proserpina canum,

EPIG.

Personam capiti detrabet illa tuo.

In Lygurinum.

O ccurrit tibi nemo quod libenter,
 Quod quacunq; uenis, fuga est, & ingens
 Circa te Ligurine solitudo,
 Quid sit, scire cupis, nimis poeta es.
 Hoc ualde uitium periculosum est,
 Non tigris catulis citata raptis,
 Non dyspas medio perusta sole.
 Nec sic Scorpius improbus timetur.
 Nam tantos rogo quis ferat labores?
 Et stanti legis, & legis sedenti.
 Currenti legis, & legis cacanti.
 In thermas fugio, sonas ad aurem.
 Piscinam peto, non licet natate.
 Ad coenam propero, tenes euntem,
 Ad coenam uenio, fugas sedentem.
 Lassus dormio, suscitās iacentem.
 Vis, quantum facias mali, uidere?
 Vir iustus, probus, innocens timeris.

De Eodem.

Fugerit an mensas Phœbus, coenamq; Thyestis,
 Ignoro, fugimus nos Ligurine tuam.
 Illa quidem lauta est, dapibusq; instructa superbis,
 Sed nihil omnino te recitante placet.
 Nolo mihi ponas rhombum, mulum ue bilibrem,
 Nec uolo boletos, ostrea nolo, tace.

Ad Candidum.

Exigis à nobis operam sine fine togatam,
 Non eo, libertum sed tibi mitto meum.
 Non est inquis idem, multo plus esse probabo,
 Vix ego lecticam subsequar, ille feret.

LIBER. V.

In turbam incideris, cunctos umbone repellet,

Inualidum est nobis, ingenuumq; latus.

Quid liber in causis narraueris, ipse tacebo,

At tibi ter geminum mugiet ille sophos.

Lis erit, ingenti faciet conuitia uoce,

Esse pudor uetuit fortia uerba mihi.

Ergo nihil nobis, inquis, prestabis amicus?

Quicquid libertus Candide non poterit.

De Basso.

Capena grandi porta qua pluit gutta,

Phrygiumq; matris almo qua lauat ferrum,

Oratorum qua uiret sacer campus,

Et qua pusilli feruet Herculis sanum,

Faustine plena Bassus ibat in rheda

Omneis beati copias trahens ruris.

Illic uideres frutice nobili caules,

Et utrumq; porrum, sessilesq; lactucas,

Pigroq; uentri non inutiles betas.

Illic coronam pinguis grauem turdis,

Leporemq; laesum gallici canis dente,

Nondumq; uicta lacteum saba porcum.

Nec feriatus ibat ante carrucam,

Sed tuta sceno cursor oua portabat,

Romam petabat Bassus, immo rus ibat.

De Ollo.

Pauperis extruxit cellam, sed uendidit Ollus

Prædia, nunc cellam pauperis Ollus habet.

In Inuitatorem.

Veientana mihi mices, tu massica potas,

Olfacere hæc malo pocula, quam bibere.

In Lygurinum.

Hæc tibi non alia est ad cœenam causa uocandi,

EPIG.

Verficulos recites ut Lygurine tuos.
 Deposui soleas, affertur protinus ingens
 Inter lactucas oxygarumq; liber.
 Alter perlegitur, dum fercula prima morantur,
 Tertius est, nec adhuc mensa secunda uenit.
 Et quartum recitas, & quintum deniq; librum,
 Putidus est toties, si mihi ponis aprum.
 Quod si non scombris scelerata poemata dones,
 Cœnabis solus iam Lygurine domi.

Ad Gallam.

Cum faciem laudo, cum miror crura, manusq;
 Dicere Galla soles, nuda placebo magis.
 Et semper uitas cōmunia balnea nobis,
 Nunquid Galla times, ne tibi non placeam?

Ad Tongilianum.

Empta domus fuerat tibi Tongiliane ducentis,
 Abstulit hanc nimium casus in urbe frequens.
 Collatum est decies, rogo non potes ipse uideri
 Incendisse tuam Tongiliane domum.

Ad Chloë.

Et uultu poteram tuo carere,
 Et collo, manibusq; cruribusq;
 Et mammis, natibusq; clumbusq;
 Et, ne singula persequi laborem,
 Tota te poteram Chloë carere.

Ad Gallam.

Cum dare non possim, quod poscis Galla rogantem,
 Multo simplicius Galla negare potes.

In Gelliam.

Quod quacūq; uenis, Cosmum migrare putamus,
 Et fluerè excusso cinnama fusa uitro.
 Nolo peregrinis placeas tibi Gellia nugis,

L I B. V.

Sic puto posse meum, sic bene olere canem.

De Caupone Rauennate.

Sit cisterna mihi, quam uinea, malo Rauennæ,
 Cum possim multo uendere pluris aquam.
 Callidus imposuit nuper mihi copo Rauennæ,
 Cum peterem mixtum, uendidit ille merum.

De Villa Faustini.

Baiana nostri uilla Basse Faustini
 Non ociofis ordinata myrtetis,
 Viduaq; platano, tonsiliq; buxeto
 Ingrata lati spacia detinet campi.
 Sed rure uero, barbaroq; letatur.
 Hic farta premitur angulo Ceres omni,
 Et multa fragrat testa senibus autumnis.
 Hic post nouembres imminente iam bruma
 Seras putator horridus refert uuas.
 Truces in alta ualle mugiunt tauri,
 Vitulusq; inermi fronte prurit in pugnam,
 Vagatur omnis turba sordida cortis,
 Argutus anser, gemmeiq; pauones,
 Nomenq; debet quæ rubentibus pennis,
 Et picta perdix, numidicaq; guttata,
 Et impiorum phasiana Colchorum.
 Rhodias superbi sceminas premunt galli,
 Sonantq; turres plausibus columbarum.
 Gemit hinc palumbus, inde careus turtur.
 Auidi sequuntur uillicæ sinum porci,
 Matremq; plenam mollis agnus expectat,
 Cingunt serenum lactei focum uernæ,
 Et larga festos lucet ad lares silua.
 Non segnis albo pallet ocio copo.
 Nec perdit oleum lubricus palæstrita.

EPIG.

Sed tendit audis rete subdolum turdis,
 Tremula ue captum linea trahit piscem,
 Aut impeditam cassibus refert damam,
 Exercet hilares facilis hortus umbras,
 Et pædago non iubente lasciui
 Parere gaudent uillico capillati.
 Et delicatus opere fruitur eunuchus,
 Nec uenit inanis rusticus saluator.
 Fert ille ceris cana cum suis mella,
 Metamq; lactis sassinatæ de silua.
 Somniculosos ille porrigit glires.
 Hic uagientem matris hispida factum,
 Alius coactos non amare capones.
 Et dona matrum uimineo ferunt texto,
 Grandes proborum uirgines colonorum.
 Facto uocatur latus opere uicinus,
 Nec auara seruat crastinas dapes mensa,
 Vescuntur omnes, ebrioq; non nouit
 Satur minister inuidere conuiuæ.
 At tu sub urbe possides famem mundam,
 Et turre ab alta prospicias meras laurus,
 Furem Priapo non timente securus,
 Et uinitorem farre pascis urbano,
 Pistamq; portasq; ociosus ad uillam.
 Oulus, oua, pullos, poma, caseum, mustum.
 Rus hoc uocari debet, an domus longe?
 De Sutore, & Fullone.
 Sutor cerdo dedit tibi culta Bononia munus,
 Fullo dedit Mutinæ, nunc ubi copo dabit?
 In Ponticum.
 Cum uocor ad cœnam non tam uenalis' ut ante
 Cur mihi non eadem, quæ tibi cœna datur?

I I B. V.

O strea tu sumis stagno saturata Lucrino,
 Sumitur inciso mytilus ore mihi.
 Sunt tibi boleti, fungos ego sumo sullos.
 Res tibi cum rhombo est, at mihi cum sparulo.
 Aureus inmodicis turtur te clunibus implet,
 Ponitur in cauea mortua pica mihi.
 Cur sine te caeno, cum tecum Pontice caenem?
 Sportula quod non est, proficit, edamus idem.
 In Cinnam.

Esse nihil dicis, quicquid petis improbe Cinna,
 Si nil Cinna petis, nil tibi Cinna nego.
 In Quintum.

Centenis quod emis pueros, et saepe ducentis,
 Quod sub rege Numa condita uina bibis,
 Quod constat decies tibi non speciosa supellex,
 Libra quod argenti milia quinque rapit,
 Aurea quod fundi pretio carruca paratur,
 Quod pluris nulla est, quam domus empta tibi,
 Hæc animo magno credis te Quinte parare?
 Falleris, hæc animus Quinte pusillus emit.
 In Cotilum.

Cotile bellus homo es, dicunt hoc Cotile multi,
 Audio, sed quid sit, dic mihi, bellus homo?
 Bellus homo est flexos qui digerit ordine crineis,
 Balsama qui semper, Cinnama semper olet.
 Cantica qui Nili, qui Gaditana susurrat,
 Qui mouet in uarios brachia uolsa modos.
 Inter foemineas tota qui luce cathedras
 Desidet, atque aliqua semper in aure sonat.
 Qui legit hinc, illinc missas, scribitque tabellas,
 Pallia uicini qui refugit cubiti.
 Qui scit, quam quis amet, qui per conuiuia currit,

EPIG.

Hirpini ueteres qui bene nouit duos.
 Quid narras, hoc est, hoc est homo Cotile bellus?
 Res petricosa est Cotile bellus homo.

Ad Lesbiam.

Arctoa de gente comam tibi Lesbia misi,
 Vt scires quanto sit tua flaua magis.

In. M. Antonium.

Antoni phario nil obiecture Photino,
 Et leuius tabula, quam Cicerone nocens.
 Quid gladium demens Romana stringis in ora?
 Hoc admisset nec Catilina nefas.
 Impius infando miles corrumpitur auro,
 Et tantis opibus uox tacet una tibi.

Quid profunt sacrae pretiosa silentia linguae?
 Incipient omnes pro Cicerone loqui.

De Syrisco.

Infusum sibi nuper à patrono
 Plenum maxime centies Syriscus
 In sellariolis uagus popinis
 Circa balnea quatuor peregit.
 O quanta est gula, centies comesse,
 Quanto maior adhuc, nec accubare.

Ad Faustinum.

Humida qua gelidas summittit Trebula ualles,
 Et uiridis cancri mensibus alget ager.
 Rura Cleonæo nunquam temerata leone,
 Et domus Aeolio semper amica noto.
 Te Faustine uocat, longas his exige messis
 Collibus, hibernum iam tibi Tybur erit.

De Origine Bacchi.

Qui potuit Bacchi matrem dixisse tonantem,
 Ille potest Semelen dicere Ruffe patrem.

Ad Theodorum.

LIBER: V.

Ad Theodorum.

Non donem tibi cur meos libellos,
Oranti toties, & exigenti,
Miraris Theodore? magna causa est,
Dones tu mihi ne tuos libellos.

De Pompeio, & filiis.

Pompeios iuvenes Asia, atq; Europa, sed ipsum
Terra tegit, Libyes, si tamen ulla tegit.
Quid mirum toto si spargitur orbe, iacere
Vno non poterat tanta ruina loco.

Ad Quintum.

Quae legis causa nupsit tibi Lælia Quinte,
Vxor em potes hanc dicere legitimam.

Ad Cinnam.

Profecit poto Mithridates sepe ueneno,
Toxica ne possent seua nocere sibi.
Tu quoq; cauisti cœnando tam male semper,
Ne posses unquam Cinna perire fame.

Ad Marullum.

Narratur belle quidam dixisse Marulle,
Qui te ferre oleum dixit in auriculam.

Ad Toranium.

Si tristi domicœnio laboras
Torani, potes esurire mecum.
Non deerunt tibi sessiles propinqua,
Viles Cappadoœ, grauesq; porri,
Diuisis cibium latebit ouis,
Ponetur digitis tenendus uestis
Nigra coliculus uirens patella,
Aigentem modo qui reliquit hortum,
Et pulstem niueam premens botellus,
Et pallens faba cum rubente lardo.

EPIG.

Mensæ munera si uoles secunda,
 Marcentes tibi porrigentur uuae,
 Et nomen pira quæ ferunt Syrorum,
 Et quas docta Neapolis creauit,
 Lento castaneæ uapore tosta.
 Vinum tu facies bonum bibendo,
 Post hæc omnia, forte si mouebit,
 Bacchus, quam solet, esurtionem,
 Succurrent tibi nobiles oliuæ,
 Piceni modo quas tulere rami,
 Et feruens cicer, & tepens lupinus,
 Parua est cœnula, quis potest negare?
 Sed finges nihil, audies ue fictum,
 Et uultu placidus tuo recumbes,
 Nec crassum dominus leget uolumen,
 Nec de Gadibus improbis puellæ,
 Vibrabunt sine fine prurientes
 Lasciuos docili tremore lumbos.
 Sed, quod non graue sit, nec infacetum,
 Parui tibia condyli sonabit,
 Hæc est cœnula, Claudiam sequeris
 Quam nobis cupis esse turpiorem.

In Zoilum.

Undecies una surrexit Zoile cœna,
 Et mutata tibi Synthesis undecies.
 Sudor inhereret madida ne ueste retentus,
 Et laxam tenuis lederet aura cutem.
 Quare ego non sudo, qui tecum Zoile cœno?
 Frigus enim magnum synthesis una facit.

Ad Seuerum.

Non totam mihi si uacabis horam,
 Dones, & licet imputes Seuere.

LIBER. V.

Dum nostras legis, exiguusq; nugas,
Durum est perdere serias, rogamus
Iacturam patiaris hanc, ferasq;
Quod si legeris ipsa, cum deserto,
Sed nunquid sumus improbi? secundo,
Plus multo tibi debiturus hic est,
Quam debet domino suo libellus,
Nam securus erit, nec inquieta
Lassi marmora Sisyphi uidebit,
Quem censoria cum meo Seuero
Docti lima momorderit Secundi.

Ad Aemilianum.

Semper eris pauper, si pauper es Aemiliane,
Dantur opes nullis nunc, nisi diuitibus.

In Gaurum.

Quid promittebas mihi milia Gaure ducenta,
Si dare non poteras milia Gaure decem?
An potes, et non uis? rogo non est turpius istud?
I. tibi dispereas Gaure, pusillus homo es.

Ad Dindymum.

Insequeris, fugio, fugis, insequor, haec mihi mens est,
Velle tuum nolo Dindyme, nolle uolo.

Ad Gallam.

Iam tristis nucibus puer relictis
Clamose, reuocatur a magistro,
Et blando male perditus fritillo
Arcana modo raptus e popina
Aedilem rogat uduus aleator.
Saturnalia transiere tota,
Nec munuscula parua, nec minora
Mifisti mihi Galla, que solebas.
Sane sic abeat, meus december,

EPIG.

Scis certe puto uestra iam uenire
 Saturnalia, Martias Kalendas,
 Tunc reddam tibi Galla, quod dedisti.

M. V. MARTIALIS EPIGRAMMA
 TON LIBER SEXTVS.

EXTVS mittitur hic tibi libellus,
 In primis mihi care Martialis.
 Quem si terferis aure diligenti,
 Audebit minus anxius, tremensq;
 Magnas Caesaris in manus uenire.
 Adulatorium.

Lusus erat sacrae conubia fallere Tede,
 Lusus & immeritos excuiffe mares,
 Vtraq; tu prohibes Caesar, populisq; futuris
 Succurris, nasci quos sine fraude iubes.
 Nec spado iam, nec mœchus erit te praeside quisquam;
 At prius, o mores, & spado mœchus erat.

De Filio Domitiani.

Nascere Dardanio promissum nomen Iulo,
 Vera Deum soboles, nascere magne puer,
 Cui pater aeternas post secula tradat habenas,
 Quiq; regas orbem cum seniore senex.
 Ipsa tibi niueo trahet aurea pollice fila,
 Et totam Phryxi Iulia nebit ouem.

Adulatorium.

Censor maxime, principumq; princeps,
 Cum tot iam tibi debeat triumphos,
 Tot nascentia templa, tot renata.
 Tot spectacula, tot Deos, tot urbeis.
 Plus debet tibi Roma, quod pudica est.